

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio II. An Henricus primam conditionem sibi à S. Pœnitentiaria
injunctam, ut liberè intra annum cum effectu dimittat Parochiam, satis
impleverit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

QUÆSTIO II.

An Henricus primam conditionem sibi à S. Pœnitentiariâ injunctam, ut liberè intra annum cum effectu dimittat parochiam, satis impleverit?

⁴ **A**ngitur Henricus maximè & unicè propter particulam *liberè* à S. Pœnitentiariâ adjectam; siquidem Parochiale Beneficium dimisit quidem intra annum, sed tali dimissione, quæ exterius habebat speciem permutationis cum alio Beneficio, quam utique facere non poterat, utpote jure reali propter nullitatem provisionis destitutus: propter hoc putat, se non *liberè* dimisisse, cum non absolutè dimiserit, sed prius sibi novam parochiam dictò modo procuraverit, neque defectum suum, propter quem permutare non potuit, coram Officio Episcopali manifestaverit.

⁵ Hoc tamen non obstante existimo, Henricum suæ obligationi satisfecisse, partim quia tò *liberè* in hac materia opponitur necessitati externæ & compulsivæ per sententiam Judicis, ut aded censeatur liberè Beneficium dimittere, qui non compulsus à Judice dimittit, licèt in foro interno jam antecederet fuerit obligatus dimittere propter nullitatem provisionis, vel etiam propter jussionem S. Pœnitentiariæ, hanc obligationem declarantis potius quàm primitus imponentis. In exemplo: si quis obtineat secundum Beneficium in-

compatibile cum primo, liberè censeatur dimittere Beneficium primum, si dimittat ante sententiam Judicis compulsoriam, licèt jam antecederet fuerit obligatus dimittere in conscientia ex dispositione Juris, eò quòd vacet ipso jure primum obtentò pacificè secundò Beneficìo incompatible, c. 28. § Extrav. Execrabilis Jo. XXII. de Præbend. Trid. s. 7. c. 4. de ref. Et licèt Papa censeat secundum Beneficium expressè ac specialiter dimittere primum jubeat. Partim quia Henricus in suo memoriali vel supplica pro novo Beneficio Parochiali nullum præterdit jus, quod aliàs habent permutare volentes ad novum Beneficium saltem conditionatè, si permutatio admittatur; nam in supplica posuit, *se non permutare, sed liberrime dimittere suum Beneficium, & aliud sibi conferri rogavit benignissimè atque intuitu meritorum suorum*, non vi permutationis (ut ut apparenter ac in specie fuerit permutatio) & hæc ultima verba etiam in collatione nova fuerunt repetita. Atqui purè, absolutè, & sine prætenso jure ad aliud resignans Beneficium liberè dimittit, quatenus nimirum libera dimissio opponitur juri ad præsens vel aliud Bene-

Beneficium de novo conferendum, & quatenus excludit obligationem collatori impositam aliud sibi Beneficium conferendi; seu quatenus opponitur permutationi. Atque ex his tollitur satis Henrici Scrupulus; cum tō liberè positum in Rescripto S. Pœnitentiariæ non opponatur alteri promotioni, de qua sibi providè consulit dimittens Beneficium, quia

implevit, quod facere iussus est, dimittendo tum ante sententiam compulsoiorem, tum dimittendo sine prætenso jure ad alium Beneficium. Prodere autem coram Officio Episcopali suum delictum, & resectum nullatenus fuit obligatus Henricus, quia tam ardua obligatio ex nullo jure sufficienter probatur.

QUÆSTIO III.

An Henricus alteram conditionem, vi cuius restituere fructus perceptos iussus est, satis impleverit?

Dubitat Henricus ex hac unica causa, quòd intra annum ab obtenta absolutione ac dispensatione non fecerit restitutionem, imò necdum fecerit, cum tamen putet, intra annum faciendam restitutionem sibi injunctam esse, & quidem sub pœna reincidentiae in pristinas censuras, quod ipsum facit valde anxium. Sed hoc iterum non obstante

Respondeo & dico, Henricum huic conditioni per firmum propositum restituendi fructus, quamprimum potuerit, & Ecclesiam servandam indemnem, vel potius lucrò non privandam, ut explicat species facti, suæ obligationi ita satisfecisse, ut saltem formaliter (& probabiliter etiam materialiter) non peccaverit, consequenter periculum reincidendi in

pristinas censuras, habeat nullum. Suadetur s. quia probabilius non fuit mens S. Pœnitentiariæ, ut intra annum faciat restitutionem fructuum, partim quia verba *intra annum* fuerunt posita ante verba, *Ecclesiam parochialem liberè dimittat*, & deinde absolute & sine expressione temporis subjungitur; *nec non fructus ex ea perceptos, prout de jure, restituat*: partim quia clausula, *prout de jure*, satis indicat, non aliter injunctam esse restitutionem fructuum, quam jubeat ipsum Jus: sed Jus Sacrum nullibi determinat tempus, nec uspiam dicit, fructus ex Beneficio Simoniacò perceptos infra annum necessariò restituendos esse: partim quia non censetur injunxisse aut injungere S. Pœnitentiaria, quod sæpe moraliter non est possibile, quia, si

C 2

Bene-